

Előfizetési árak:
 Egyszeri ár 8 kor., félévi 4 kor.,
 negyedévi 2 korona.
 Egyes esem. ára 16 fillér.
 Hirdetések másoknál árak szerint.
 A lap megjelenik minden vas-
 tórnapon.
 Felelős szerkesztő:
BRANKOVICS GYÖRGY

KÖZÉRDEK

Szerkesztőség: Urak: 48
 hogy a lap szellemi részét illető
 közlemények küldendők.
 Helyesítések vissza nem adandók.
 Szerkesztő: István-utca 9.
 hogy a lap anyagi részét illető köz-
 lemények az előfizetési pénzek küldendők.
 Kivételmentes:
FUCHS ANTAL

PESTMÉGYE SZABADELVŐ KÖZÖNSEGÉNEK HETILAPJA.

Jellinekék és Ujpest!

Ujpest, október 6-án.

Lapunk múlt számában Ujpest bel-
 ellenségei közül mutattunk be egy csa-
 patot.

Mai számunkban Ujpest kül-ellen-
 ségei közül mutatjuk be azokat, kik köz-
 ségünkre nézve két oknál fogva a leg-
 veszedelmesebbek.

Legveszedelmesebbek először azért,
 mert vas-sínekkel szorítják részvények-
 től duzzadt keblükhöz Ujpest lakossá-
 gát s így az önvédelemnek csaknem
 teljes kizárásával préselik ki Ujpest
 közönségéből azon filléreket, a melyek-
 ből az osztalékaik összege évről-évre
 fokozódik.

Legveszedelmesebbek másodsor
 azért, mert még az ország fő- és szék-
 városában, Budapesten is nagyhatalmat
 képeznek s így szentül meg vannak győ-
 ződve arról, hogy Ujpest községe velük
 szemben senki és semmi, hogy, azt vas-
 sinkarjaikkal tetszésök szerint szoron-
 gathatják s a testéből még a lelket is
 kiszoríthatják.

Hogy kik Ujpestnek ezek a legve-
 szedelmesebb ellenségei?

Hát a **Jellinekék!** a mely **gyűjtőnév**
 alatt a „Budapesti Közuti Vaspálya
 Társaság“ a Budapest-Vidéki Vaspálya
 Társaság“ és a „Budapest-Ujpest-Rákos-
 palotai Vaspálya Társaság“ értendő.

A hálátlanok!

Az ujpesti lóvasut volt a bölesőjük.
 Ennek a bölesőnek köszönhetik az élet-
 erőt. Ujpest közönségének köszönhetik
 a gyarapodást, mert hiszen köztudomásu

dolog, hogy összes közuti vonalai között
 az ujpesti vonal jövedelmezett Jelline-
 kéknek a multban a legtöbbet, az uj-
 pesti vonal jövedelméből fedezték más
 vonalaiknak a deficitjét; az ujpesti von-
 al szolgáltatja nekik iparvasutjaival
 együtt a jelenben is a legnagyobb nye-
 reséget!

Egyszóval Ujpestnek köszönhetik
 hirnevüket, nagyságukat, tekintélyüket,
 hatalmukat és — óh emberi gyarlóság
 — mégis Ujpesttel szemben a legsziv-
 telenebbek, a legmostohábbak, a legel-
 lenségesebbek.

Hogy miben nyilatkozik meg Jelli-
 nekéknek Ujpest iránti szivtelensége,
 mostohasága és ellenséges érzülete, ar-
 ról szomorú, de világos képet nyujta-
 nak a következő sorok:

Folyó évi október 1-én volt a „B. U. R.“
 vasut Árpád-uti második vágányának a köz-
 igazgatási bejárása.

Jelen voltak Hilverth Manó vasuti és
 hajózási biztos elnöklése mellett *Cseresnyés*
 István kir. mérnök az államépítészeti hiva-
 tal részéről; *Wolfner*, Tivadar *Kemény* Gusztáv
 vármegyei bizottsági tagok, *Földváry*
 Bertalan szolgabíró, *Mészöly* László jegyző
 a vármegyei közigazgatási bizottság és
 közönség részéről; *Polyay* kir. mérnök az
 állami telefonhálózat s távirda részéről;
Boda Dezső r. kapitány a rendőrség részéről;
Lindt János bíró, *Zsoldos* János főjegyző,
Hoffer Mihály mérnök, Ujpest község részé-
 ről; *Lauffer* Lajos vezérutkárr, *Vikár* János
 üzletvezető és *Faller* Mihály mérnök a „B.
 U. R.“ vasut részéről.

Az általános tárgyalásnál, mely Ujpest
 község-házának tanácstermében folyt le, a
 vármegye részéről *Wolfner* Tivadar kijelen-
 tette, hogy még általánosságban sem adja

meg az engedélyt a „B. U. R.“ vasut Árpád-
 uti második vágányának lefektetésére.

Nem adja meg pedig azért, mert a társa-
 ság, illetőleg a B. K. V. T. és a B. U. R.
 vasut vezetősége oly szűkkeblűen s annyi
 rosszakarattal viseltetik Ujpest községe
 iránt, mely még ebben az önző, önérdék
 istenítő korban is ritkítja a párját, a minek
 következtében mindaddig, amíg Ujpest régi
 sérelmei orvoslást nem nyernek, semmiféle
 kedvezményeket sem hajlandó a társasá-
 gnak adni, nem már azért sem, mert Ujpest
 közönségének az Árpád-uti második vá-
 gányra szüksége nincsen s annak lefektetése
 egyedül csak a társaságnak az érdeke.

Wolfner Tivadar nem akar a részletekbe
 boesátkozni; a társaság Ujpesttel szemben
 követett eljárásának a jellemzésére azonban
 kénytelen a következőket felsorolni:

1. Az Ujpest községgel kötött terület-
 átengedési szerződés világosan s félreérthe-
 tetlenül kötelezi a társaságot arra, hogy
 tartozik a sínek közötti területet, továbbá a
 sínektől jobbra-balra eső uttestet 50—50
 centiméternyire kikövezni, illetőleg az ezért
 esedékes összköltséget a községnek megtér-
 iteni. E kötelezettségnek a társaság az
 Árpád-utra nézve, eddig a felszólítások
 daczára sem felelt meg, s kibuvóul azt a
 tarthatatlan indokot használja, hogy az
 Árpád-ut törvényhatósági ut s a törvényha-
 tósággal kötött szerződés, a törvényhatósá-
 got kötelezi a kövezésre, holott köztudomásu
 dolog, hogy a „B. U. R.“ vasut vágánya nem
 fekszik már ott, ahol eredetileg fektűdt, pedig
 az előbbi szerződés egy helyhez kötötté a
 társaságot s így az új helyre fektetett sínek
 uttestének a kikövezésére az előbbi szerző-
 dés annál kevésbbé vonatkozhatik, mert az
 Árpád-ut akkor amidőn a „B. U. R.“ vasut a
 vágányát más helyre fektette, már nem a
 törvényhatóság, hanem szerződésileg a köz-
 ség utja volt.

De a társulat nemesak hogy a kövezési
 költségek (25,000 K.) megfizetését tagadja meg,

A mellé.

Irta: Vera Serkof.

(Folytatás és vége.)

Én is azt gondoltam, — mondá szomo-
 ruan. És éppen ez bánt a legjobban. És azt
 reméltem, hogy most már sohase látom
 többé Leigh Vincentet.

— De hiszen ő már gyermekkoromban is
 imádtott.

— Gyermekkoromban igen. Ez vezetett
 tévútra. Játszott velem, kényeztetett, én
 meg rajongtam érte. Mikor ő 17 éves volt,
 én meg 12, egy karácsonykor egy mellűt
 ajándékoztam neki. A mellűt is én ma-
 gam rajzoltam: egy rózsabimbót ábrázolt s
 egy gyöngy volt a közepében. S a tujébe ez
 volt vése: szeretlek. Később, este össze-
 vesztünk s én a milyen heves kis teremtes
 voltam, hirtelen mérgesen kirántottam a lűt
 nyakkendőjéből s azt kiáltottam neki: Most
 már nem szeretlek s ezt nem is kapod meg
 addig, míg újra szeretni nem foglak. Más-
 nap az atyja halálos ágyához hívták s azután
 csak hét év múlva találkoztunk újra, mikor
 eljött hozzánk, hogy velünk töltsse a kará-
 cesony-estét.

— Emlékszem — mondta Flossie.

— Huntley Mabel is nálunk volt akkor
 s Vincent dicsérte szépségét és én — óh,
 mily örűlt voltam! — azt képzeltem, hogy
 csak engemet szeret s azért teszi azt, hogy
 féltékeny tegyen.

Este táncolni akartunk . . .

— Igen; ott vallott nekem szerelmet
 Roland, — szűlt közbe Flossie újra.

— Tudom. Nos, ezen a reggelen Vinczenő
 és én egyedűl voltunk az üveg házban s

végtelesen gyöngéden viselkedett velem
 szemben. Gyermekkorunk is szóba jött s ő
 felemlítette a mellűt. Nevetve kis boszor-
 kánynak nevezett, azután hirtelen elkomo-
 lyodott s azt kérdezte tőlem: Constance, nem
 adhatná azt most már vissza nekem? Én
 annyira izgatott voltam, hogy nem is tudtam,
 mit feleljek neki, de ő most már virágot
 kért tőlem a gomblyukába s megismételte
 előbbi szavait: S nem tűzhetném azt oda
 azzal a tüvel, Connie? Hiszen úgy is régen . . .
 Ekkor Huntley Mabel keresztűlment az
 üvegtermen s ő félbehagyta azt amit mon-
 dani akart; én pedig Flossie, oh, ugy ég
 arezom a szégyentől, ha csak rá is gondolok!
 . . . oly örűlt voltam, hogy odaadtam neki
 azt a tűt! . . .

— Nos? — kérdezte Flossie, mohón.

— Fehér rózsából egy kis bokrétát kötöt-
 tem, két három kiesi rózsza volt esupán s
 keresztűlszurttam a szárukát a tüvel. Azután
 bevittem abba a szobába, ahová őt szállásol-
 tuk, s letettem az öltözőasztalára. A tánc-
 nál pedig a Mabel keblén láttam azt . . .

— Lehetetlen! — kiáltott fel Flossie.

— És mégis úgy volt! — folytatta
 Constance s a könyvek végigfolytak az ar-
 czán. — Kérdeztem tőle, hogy került hozzá
 az a tű s azt felelte: Vincenttől kapta s azt
 is hozzátette, hogy Vincent azt mondta
 neki: egy szép kis liba ajándéka az, de én
 nem adok rá semmit, fogadja el tehát tő-
 lem.

— Nem értem — kezdte Flossie.

— Pedig világos, mint a napfény —
 mondta a másik szomoruan. — Ő csak tré-
 fált s egészen megijedt, a mikor látta, hogy

TARCZA.

Ó. zi est.

Bágyadtan hunyja borus szempilláját
 a hűvös alkonyat.

A hársfa félön bölongat
 s remegtetni elsárgult, hervadt koronáját.

Mint száraz könnyek peregnék
 a kalapomra szikkadt levelek.

A piros tavasz, sárga nyár
 mint éltet adó s érlelő sugár
 már nem ragyog;

csak ősznek sóhaja zokog.

Majd nemsokára nehéz esend:
 letarolt mezőn künt, szivemben bent.

S amiért lelkem küzd, remél,
 a czél?

Egy színes fénysugár,
 mely int s mosolyog bár
 mégis elérhetetlenül

az ismeretlen semmibe merül.
 S amiben szivem üdvöt lelmi vél,
 a czél?

Egy édes, meleg hanghullám

— ott támadt az ő ajakán —
 mely visszahozhatatlanul
 az örök ismeretlenségbe ful.

Vrányi Teofil.

hanem a kövezet fenntartásáról és tisztántartásáról sem gondoskodik. Ot év óta áll fenn a kövezet, s a község öt év óta kenytelen azt fenntartani, tisztántartani s a havat arról az uttestről eltakarítani, a melyen csak a „B. U. R.” vasut kocsijai járnak. Hogy a sin esavarok mellett a kövek kidőlnek, hogy a lovak elbuknak s a lábukat törik, azzal a társulat nem törődik.

2. A Károlyi-utca köveztetése alkalmával, a hol már mesterkélt kibuyót sem találhatott a társaság, hónapokig huza-hasztotta a munkát ezéltalanul, ami által Ujpest községnek tetemes kárt okozott s csak akkor fogott hozzá a sin lerakásához, amidőn a község panaszára, a kereskedelemügyi miniszter, tetemes bírság terhe mellett és záros határidő alatt kényszerítette a társaságot.

3. Midőn Ujpest községe felhívta a társaságot, hogy a vágányai által tönkretett István-utcai keramitbarkolatot állítsa helyre, akkor a társulat hivatalosan megkereste a községet, hogy a helyrehozási munkálatokat hajtassa végre az ő költségére s amikor a község jóhiszeműleg végrehajtotta a munkát, akkor a társaság a költségszám kiállítását megtagadta. Végre is nem maradt más hátra, minthogy a községnek pórolni kellett a társaság s a bíróság, meggyőződén a társaság rosszkéltű eljárásáról, Ujpest javára döntötte el a port.

4. A társaság úgy a temető sarkán, mint a község ház előtti görbületben, a község tulajdonát képező területeket foglalt el s ezeknek az értékét a mai napig sem térítette meg a községnek.

5. A társaság szerződésileg kötelezve van arra, hogy vasutjának második 5 éves ciklusában, bruttó jövedelmének 2%-át mint részesedési összeget Ujpest község pénztárába szolgáltatassa be. Ebből a második 5 éves ciklusból már három év folyt le s Ujpest még egy fillért se látott abból a 24000 koronából, a mely községünk szerződés szerint, tehát jogosan megilleti. A társaság ugyan is, hogy ellenséges érzületét Ujpesttel menél érzékenyebben éreztesse, az Ujpestet megillető összegeket Budapest pénztárának adta át, s Ujpest Előjárósága már hónapok óta kilinesel a főváros különböző hivatalaiban, de jogos pénzéhez még a mai napig sem tudott hozzájutni.

6. A társaság lelketlenségét mi sem jellemzi jobban, mint azon tény, hogy a legrosszabb közigazgatási és megélhetési viszonyok közepette nemcsak az Ujpesten lakó állami hivatalnokok, hanem még a szegény iskolásgyermek bérletjegyének az árát is tetemesen felemelte.

én a szavainak komolyabb értelmet tulajdonítottam. S tudta, ha Mabelnek adja a tüt, megértem, hogy vége mindemnek.

— Azt hiszem, ez alatt valami félreértés lappang — szól most Flossie elmélkedve. — Ez nem hasonlít Vincence. Hiszen ő éppenséggel nem is néz Mabelre, habár az fut is utána. Es ma este megfigyeltem, hogy Mabel mennyire a sarkában volt mindig, valahányszor feléd közeledett.

— Azt hiszem, tévedsz — felelte Constance bánatosan, aztán olváltak egymástól.

Másnap Mabel jóformán egy perczre sem tágitott Constance mellől. S midőn az okos kis Towersné azt a eselt gondolta ki, hogy Vincencet és Constancet összehozza, hogy elhívta őket megmutatni nekik a titkos szobát, melyben állítólag egy esuklyás barát lelke kísért, a szellemektől rettegő Mabel még akkor sem akart tágitani s oda is elkísérte őket. A titkos szoba a képtárból nyílt s egy nehéz tölgyfa rejtekajtót kellett félretolni, hogy lemehessen az ember az első lépcsőfokra.

Vincenz kívül maradt s fogta az ajtót, hogy vissza ne esukódják utánuk. De alig tettek néhány lépést előre a rozoga, poros lépcsőn, midőn egy denevér repült fel valahonnan, s szárnyával megérintette a Mabel arcát.

— A barát! A barát! — sikoltott fel s arcra bukott. Vincenz segítségére sietett, s az ajtó nagy zajjal esattant vissza a helyére — utána.

De most már vége volt a Mabel bátorságának.

E sérelmes tényekkel szemben, szeliden szólva, legalább is nagyyn furesa, hogy a társaság a saját jövedelmének gyarapítására még további engedelményeket kér és vár Ujpesttől.

Zsoldos János megerősíti a Wolfner Tivadar által felsorolt sérelmeket s a második vágány felektetésének az engedélyezéséhez Ujpesti község részéről sem járul hozzá.

A helyszínen megállapította a bizottság, hogy az Árpád-uti vágányok közötti és melletti kövezet állapota *várkeetlen és botrányos*; hogy a vezeték tartó faszlopok oly korhadtak és hajlottak, hogy már *közveszélyt képeznek*.

A szemle utáni folytatódó tárgyaláson a fenti sérelmek és panaszok egytől-egyig jegyzőkönyvbe vétettek s Wolfner Tivadar álláspontját a vármegye többi kiküldöttel is magukévá tették.

Zsoldos János a fenti nehézményeken kívül jegyzőkönyvbe vétette még Ujpest község azon kívánságát is, hogy tekintettel az Árpád-ut mai jellegére s a közbiztonsági szempontokra, a jelenlegi vezeték tartó faszlopok vasoszlopokkal cseréltesse ki, hogy a mostani felépítményi rendszer, oly rendszerrel helyettesíthessék, amelynél a szabályszerű kövezés lehetséges, nevezetesen, hogy a mostani régi vágány is vezető sínekkel láttassék el.

A jegyzőkönyv megszerkesztése és aláírása után a társaság, *rossz szokása* szerint, ez alkalommal is bankettet rendezett a közigazgatási bejárásban résztvevők számára, amelyről azonban Wolfner Tivadar, Lindt János, Zsoldos János, Hoffer Mihály tüntetőleg elmaradtak.

A fentebbi sorokban, hűségesen leirt közigazgatási bejárás tárgyalás világos képet nyújt azon ellenséges érzületről, a melylyel — gyűjtő szavunkkal élve — Jellinekék Ujpest iránt viseltetnek!

Hallatlan doig az, hogy egy társaság, a mely százazreket fizetett és fizet ki évenként osztalék czimén a részvényeseinek, a mely 20—30 millió koronát, mint megtakarított összeget helyezt el a budapesti bankoknál, nemcsak hogy méregdrágán szállítja más világvárosokhoz képest Budapest és vidékének a közönségét, hanem még egy olyan szegény községet is képes megrövidíteni megkárosítani, mint a milyen Ujpest községe!

Valóban nagy köszönettel tartozik Ujpest Wolfner Tivadar országgyűlési

Itt fogunk meghalni, siránkozott, — a fejem betört és érzem, mint folyik csep-penkint az életerő soemen át. Constance — folytatá csaknem tébolyodottan, ezt a büntelést miattad kaptam. Azért, amiért azt hazudtam neked, hogy a tüt Vincenzől kaptam. Most már úgy is megtudnád tőle, hat jobb, ha én magam mondom el. Az üveg-házban hallottam, mit beszélgettetek, s meg-festetek, mikor a tüt a szobájába vitted. Ah... ott, ott, nézzetek, a sötétben is látom, a barát!... a barát!...

Elvesztette eszméletét. Nem sokára keresni kezdték őket, s lord Towers csakhamar reájuk is bukkant. S akkor ott a napvilágon, meghatóttan közeledett Vincenz Constancéhoz:

Constance, — igaz-e az, hogy vissza akarta adni nekem a tüt akkor?

— Igen, — szólta a leány. — Igen, Vincenz s végtelen fájt az a kíméletlen válasz.

— Nekem meg azt mondta az a leány, hogy maga édes mást szeret.

— Én, Vincenz? — Éjszótét szemével az arezába nézett.

— Hát nem igaz, édes? Akkor, mondja-ha még megvolna a tije, Constance, most ide adná-e azt nekem fölliratának jelentőségével együtt?

— Már két év előtt magának adtam azt, Vincenz, — és az én szívem csak egyszer tud szeretni... *

Mabel az ijedtségtől agyarázkódást kapott, de felépült, s azóta kerüli a Towersék házatájékát, mint a tüzet.

képviselőnek s megye bizottsági tagnak, hogy Jellinekék lábához dobta a kesztyűt s oda kiáltotta nekik férfiasan: „Eddig és ne tovább!”

Le kell Ujpestenk végre valanára számolni lelketlen ellenségeivel!

Nem kell attól tartani, hogy Jellinekék felszedik az Ujpest területén lerakott síneiket, hiszen már magában az itteni iparvasutak oly összeget jövedelmeznek nekik, a mely összegért még a síron tul is jajveszékelnének, ha elveszítenek.

De ha fel is szednék a síneiket, nem akadna meg közlekedésünk.

Itt van a *városi villamos vasut*.

Minden perczben kész Dunaparti vonalát Ujpesteig s Ujpesten végig kiépíttetni.

Nem is kérne nagyobb kedvezményeket azoknál, mint amilyeneket Jellinekék kieszközöltek községünk től.

De ha nagyobbakat kérne is, Ujpest bizonyára megadná neki már csak azért is, hogy a versenytárs megregulázná községünk ellenségeit.

Ha a Jellinekékkel való leszámolás-hoz szüksége van Wolfner Tivadar országgyűlési képviselőnek a lakosság támogatására, e y szavába kerül csak s a polgárok ezrei meennek véle, az október 1-én megejtett közigazgatási bejárásról felvett jegyzőkönyv nyomán, a kereskedelemügyi miniszterhez azon kérelemmel, hogy ne a szűkkeblű s rosszakaratu társaság, hanem Ujpest község jog s érdekeinek a szem előtt tartásával döntsön el az ügyet!

Ujpest bízik a kereskedelemügyi miniszter igazságszeretletében s hiszi, hogy a terület használati engedély világos rendelkezései értelmében, kötelezni fogja a társaságot az Ujpestenk tartozó összegek kifizetésére!

H I R E K.

— Pestvármegye törvényhatósági bizottsága f. é. október hó 10-én tartja rendes őszi közgyűlést, melynek tárgysorozatából csak az adóbeírások érdeklik közvetlenül Ujpesteit.

— Az anyakönyvi reform. Az állami anyakönyvekről szóló új törvényt, amely szerint minden község és körjegyző egyszersmind anyakönyves is lesz, akormány 1905. január elsején lépteti életbe. A végrehajtási utasítás, mely már a napokban meg fog jelenni, az eddigi jegyzőkönyvi formát meg fogja szüntetni; ezentul az anyakönyvi bejegyzéseket csak rubrikákba írják be.

— A község képviselőtestületének a f. é. szeptember hó 29-ére kitűzött rendkívüli közgyűlésen kellett volna a közvágóhid létesítésében szükséges telek beszerzése tárgyában intézkedni, miután azonban időközben újabb javaslatok érkeztek az előjárósághoz, melyeket az idő rövidségénél fogva nem lehetett keilően előkészíteni, a képviselőtestület úgy határozta, hogy az október hó 10-én megtartandó közgyűlésen fog e tárgyban határozni.

— A villamos vasuti állóhelyek véglegesítése. A kereskedelemügyi miniszter azon rendeletét, mely vel a villamos kocsik belsejében a állóhelyeket ideiglenesen megszüntette, az nyolczhónap alatt szerzett tapasztalatok alapján, véglegesítette s így az állóhelyeket mindenkorra megszüntette.

— Október 6-át, mint minden esztendőben úgy az idén is szép ünneppel ülte meg az ujpusti Függetlenségi Kor, mely gyász-misést mondattott a helybeli római katolikus templomban s a gyászmisén testületileg vett részt.

— Halálozás. Lévai Ede m. kir. állam rendőrtisztviselő f. é. október hó 2-án 47 éves korában jobblétre szenderült. Hült tetemeit a budapesti izr. hórházból nagy rész-vétellel kísérték ki f. hó 3-án az ujpusti izr. sirkertbe. Elhunytát özvegye Lévai Edéné

szül. Deucht Lina és Jenő, Elemér, Gyula, Pál és Győző fiait siratják.

Budapest—Ujpest új vágóhidja ellen. A megyeri vízvezeték igazgatója jelentést tett a főváros tanácsának, hogy Ujpest községe a vízművek közelében modern vágóhidat akar építeni s felkérte a tanácsot, hogy Ujpest ezen terve ellen tegye meg azonnal a további lépéseket, mert a vágóhid esetleg a vízműveket megfertőztetné. A tanács a kérdés tanulmányozásával a tisztí főorvost bízta meg s föl irt Pestvármegye alispánjához, hogy a vágóhidra vonatkozó további tárgyalásokról Ujpest községe közvetlenül értesítse a főváros tanácsát, amúgy is inkább, mert vágóhidat az 1884. XVII. t. cz. 25. § a értelmében csakis telepengedélyezési eljárás alapján létesíthetnek, ez pedig a szomszédok részvétele nélkül nem történhetik meg. A vízvezeték igazgatója egy kissé elhamarkodta a dolgot, mert hiszen Ujpest község képviselőtestülete még nem határozott a fölött, hogy hol akarja felépíteni a vágóhidat. A tanács pedig helytelenül hivatkozik az 1884. évi XVII. t. cz. 25. §-ára, mert a földművelésügyi miniszternek e törvényszakaszt magyarázó 1895. évi 46-702. számú rendelete világosan kimondja, hogy a közbiztonság felállításához telepengedély nem szükséges, mert a közbiztonság kezelő hatóság, iparosnak nem tekinthető.

Kinevezés. A vallás és közoktatásügyi miniszter *Józsa Ilonát*, Józsa Dániel elemi iskolai igazgató nagy tehetségű leányát a Pilis-Szent-Iványi elemi iskolához tanítónővé nevezte ki.

Fertőző betegségek — Ujpesten. A múlt hónap utolsó felében községünkben a ronesoló toroklob 3, a vörheny 10, a kanyaró 3, a hasi hagymáz 4, a erup 1 esetben fordult elő.

Névmagyarosítás. *Kaufmann* Károly ujpesti lakos valamint Manó, Aranka, Etel és Albert gyermeke családi nevét belügyminiszteri engedéllyel *Kálmán*-ra magyarosította.

A gyári cipők ellen. A szegszárdi cipészek kitaláltak végre, miként lehet bosszút állani a cipőgyárosok ellen. Nagy gyűlést tartottak s elhatározták, hogy először *gyári cipőt nem jartanak és a ki ezt teszi, azt pénzbírással büntetik*; másodsor pedig, hogy a gyári cipőt teljesen fölöslegessé tegyék s mennél tökéletesebb cipőt tudjanak elő állítani, *tanulni akarnak*; hogy ezéljukat elérhessék, a kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy Szegszárdon cipészipari szaktanfolyam tartassék.

Öngyilkosság a férje sírján. *Ózy Kovács* Jánosné szül. *Kellmann* Eva f. hó 3-án délután a temetőben a férje sírján vágta el a nyakát s rögtön ott meg is halt.

A Váci ut megépítésének a dolgával addig-addig vajudik a fővárosi tanács, hogy végre csak megvalósítja. F. hó 3-án árlejtést hirdetett az út megépítésére. Az árlejtést október 28-án tartják meg.

Tanonezok iskolába járása. A tanonezok iskolába járási kötelezettsége nem függ azok életkorától és a tanonezok iskolai mulasztásáért minden esetben, tehát még akkor is a mester felelős, ha a felelősséget a tanonez-szerződésben a szülőre vagy gyámra hárítja illetőleg ha a tanonez a szülőnél vagy a gyámnál lakik. Ezeket mondja a miniszter 1904. augusztus 5-én 46,892. sz. a. hozott elvi határozata.

Rákospalotának nem kell községi iskola. A vármegye közigazgatási bizottsága, rendeletileg utasította Rákospalotát, hogy f. é. október hó 15-ig négy községi elemi népiskolai osztályt állítson föl, még pedig fegyelmi felelősség terhe mellett. Rákospalota képviselőtestülete, azonban f. é. szeptember 23-án tartott közgyűlésén egyhangú határozattal kimondta, hogy a rendeletnek nem tesz eleget, mert az csak terhet ró a községre. Ugylátszik Rákospalota képviselőtestülete abban a meggyőződésben él, hogy ott, ahol a tejhamisítás, a kofáskodás és duhajkodás a legmagasabb fokot már elérte kulturális fejlődésre nincs többé szükség. Ugylátszik hogy Rákospalota képviselőtestülete úgy gondolkozik, hogy ott ahol 90-100-120-sőt 140 tanuló van egy tanterembe beprésselve: ott bátran pusztíthat a vörheny a kanyaró s a ronesoló toroklob, ha a gyermekek felét pusztítja is el, még mindig marad annyi, amennyi a rákospalotai

felekezeti tanítóknak idő előtt megöszítheti a hajfűrtelt. Kiváncsiak vagyunk miként fog a vármegye közigazgatási bizottsága a renitens rákospalotai képviselőtestülettel szemben, fentjelzett rendeletének érvényét szerezni.

Pestvidéki esküdtbírák. A pestvidéki törvényszéken f. hó 4-én sorsolták ki október hónapra az esküdtbírákat. Ujpestről *rendes* esküdtiek lettek: *Csehi Gyula* szobrász, *Krapp Mihály* háztulajdonos, *Mátray Kálmán* magánhivatalnok, *Kozma Gyula* fényképész, *Német Gyula* kereskedő, *Fenier László* háztulajdonos. *Helyettes* esküdt: *Kiss Sándor* dr. ügyvéd.

A közönség köréből.*

Tekintetes Előjáróság és kerületi rendőrkapitányság!

F. hó 1-én a délelőtti órákban egy 16. tagu uri társaságot láttam az Árpád-úton, a „BUR.” vasut vágányai mentén menni-mendegélni.

Az uri társaság nem lepott meg, de meglepott egy villamos kalauz, a ki nyitott szivar és cigaretta dobozokkal ténfergett az urak között és sorba kínálhatta őket.

„Aha” — gondolám — „ezeket a szivarokat és cigarettákat azért szivatja el az urakkal a közúti vasúttársaság, hogy a füst miatt észre ne vegyék a vezetéktartó faoszlopok korhadtságát és dűlőségét.”

Az urak egyike azonban, a ki a saját szivarját szivta, észre vette mind a kettőt s a botjával nemcsak, hogy lerajzolta a levegőben az oszlopok görbülését, hanem egy szakajtóra való korhadt anyagot veregetett ki belőlük, mire a többi urak is rázogatták a fejüket.

Telhat esalódtam első feltevésemben. „Aha” — gondolám tovább — „ezek a szivarok és cigaretták valószínűleg újmódi desinfiáló szivarok lesznek s az uraknak azért kell azokat az Árpád-úton elszívni, hogy a nikotinos füsttel megöljék azokat a bacillusokat, a melyek a közúti vasutak mentén rengeteg szaporodásnak örvendtek az idén, miután a közúti vasúttársaság egész nyáron át meleg gyűjtésre használta föl az összes vizes hordóit s nem öntöztette az utakat.”

Alig formálódott azonban így ki a gondolatom, az a saját szivarját füstölő ur oda lépett a kalauzhoz s valami „tapintatlanságról” és „elkotródásról” beszélt haragosan, mire a kalauz, hóna alá rejtette a szivar-dobozokat s eloldalgett.

Telhat ismét esalódtam feltevésemben!

Hogy azonban kettős esalódásomnak nőmi haszna legyen, a közegészségügyi hatóságok becses figyelmét ezennel felhívom arra a tényre, hogy a Közúti vasúttársaság köteles azon utakat és utczákat, a melyeken s a melyekben a vágányai le vannak fektetve, naponként öntöztetni. Miután pedig vizes hordóit egész nyáron át egyetlen egyszer sem járatta s az utakat és az utczákat öntözni elmulasztotta, a minék következtében a közönség kénytelen ma is a villamoskocsik által felvert tisztátalan port a tüdejébe beszívni: tisztelettel kérem Ujpest község előjáróságát és kerületi rendőrkapitányságát, kegyeskedjék a közegészségügy érdekében, a Közúti Vasut Társaságot felszólítani, hogy ebbeli kötelességének tegyen eleget, öntöztesse az összes vonalait, ha pedig a társaság a jó szóra nem hajlana, kegyeskedjék a Társaságot megbírságnálni.

Ujpest, 1904. október hó 4-én.
Tisztelettel
Egy ujpesti háztulajdonos.

*) Er vat alatt kösöltekért nem vállal felelősséget; a szerk.

5422. tkvi sz. 904.

Árverési hirdetmény kivonat.

Az ujpesti kir. járásbíróóság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Dr. Leszlényi Imre** végrehajthatónak, **B. Molnár András** gondnok által képviselt **B. Molnár János** végrehajtást szenvedett elleni 147 korona 90 fillér tőke és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a pestvidéki kir. törvényszék s az ujpesti kir. járásbíróóság területén lévő s a rpalotai 1500sz. betétben irt VI. 1-14 sorsz. 3220., 3221., 3222., 3223., 3224., 3225., 3226., 3227., 3228., 3229., 3230., 3231., 3232., 3233. hrsz. ingatlanok gyöngye elméjü **Molnár János** nevén álló felerészére 1338 korona ezennel megállapított kikiáltási áron az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1904. évi november hó 29-ik (huszonkilencedik) napján délelőtt 10 (tíz) órakor a Rpalotai község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlag becsárának 10%-át vagyis 133 kor. 80 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az igazságügyminiszteri rendeletekben kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-ában meghatározott bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Megjegyeztetik, hogy az ingatlant C. 2. sorsz. a. özv. **B. Molnár János**né javára bekebelezett özvegyi haszonélvezeti jog terheli; amennyiben tehát az ingatlanért az ezen szolgálmi jogot előző terhek fedezésére szükségesnek látszó 4700 korona a szolgálmi jog fenntartásával meg nem ígértetnék — az árverés hatálytalanná válik az ingatlan a szolgálmi jogokra tekintet nélkül fog ugyanakkor ujabban elárvereztetni.

Kelt Ujpesten 1904. évi szeptember 12-én, a kir. bíróság mint telekhatóság.

Keserő
kir. albiró.

1198. végrh. sz. 1904.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az ujpesti kir. járásbíróóság 1904-ik évi V. 1465. számú kiküldő és a bpesti kir. kereskedelmi és váltótörvényszék 73284/903. sz. elrendelő végzése folytán **Dr. Fleisher D. Gyula** ügyvéd által képviselt **Aufricht S. Mór** felperes részére **Záborszky József** alperes ellen 56 kor. követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 652 kor. becsült ingóságokra az ujpesti kir. járásbíróóság V. fenti sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna Ujpesten, **Tavaszi-utca 38. szám** alatt leendő megtartása határidőül 1904. évi október hó 11. napján délelőtt 1/2 12 órára kitűzetik, a mikor a bíróság lefoglalt butorok s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéséig alulirt kiküldőtnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Ujpesten, 1904. évi szept. hó 23.
Polgár
kir. bírósági végrehajtó.

Árpád-ut 4. sz. házban

üzlethelyiségek lakással s még kisebb-nagyobb lakások azonnal is kádók.

Magyar Regényírók

Megjelent az első sorozat. Tartalma:

Csiky Gergely: Az Atlasz család. Illusztrálta Neogrády Antal.
B. Kemény Zsigmond: A rajongók. Két köt. Illusztr. R. Hirsch Nelli.
Pálffy Albert: Esztiike kisasszony professzora. Illusztr. Márk Lajos.
Vadnai Károly: A kis tündér. Illusztrálta Nagy Sándor.

A legértékesebb magyar regények

egyöntetű képes kiadása hatvan kötetben.

Szerkeszti

MIKSZÁTH KÁLMÁN

a ki a nagy vállalat eszméjét kidolgozta és a kötetek elé megírja az írók jellemrajzát.

A nagy magyar elbeszélő méltatja a magyar elbeszélő irodalom jeleseit.

A bevezetések sorozata együtt a magyar regényirodalom kész története.

A gyűjtemény 34 író 54 munkáját – a magyar irodalom ötvennégy kiváló alkotását – öleli fel.

AZ IRÓK NÉVSORA	Baksay Sándor	Dóczi Lajos	Iványi Ödön	Nagy Ignác	Tolnai Lajos
	Beniczkyé Bajza Lenke	B. Eötvös József	Jókai Mór	Pálffy Albert	Vadnai Károly
	Beöthy László	Fáy András	B. Jósika Miklós	B. Podmaniczky Frigyes	Vas Gereben
	Beöthy Zsolt	Gaál József	Justh Zsigmond	Pulszky Ferencz	Verseghy Ferencz
	Bródy Sándor	Gárdonyi Géza	B. Kemény Zsigmond	Rákosi Jenő	Werner Gyula
	Csiky Gergely	Gyulai Pál	Kuthy Lajos	Rákosi Viktor	Wohl Stefanie
	Degré Alajos	Herczeg Ferencz	Mikszáth Kálmán	Toldy István	

Minden kötet egy-egy kiváló magyar festőművész illusztrációival.

Mindössze ezer illusztráció külön diszes műmellékletek formájában.

Tiszta, szép metszésű, könnyen olvasható betűk. Finom, famentes papiros.

Diszkrét izlésű, diszes bekötési tábla.

MEGRENDELŐ-JEGY.

A _____ cégtől
ezennel megrendelem a
«MAGYAR REGÉNYÍRÓK»
című gyűjteményes vállalat hatvan kötetét, vászonkötésben 300 koronáért:
a) négy koronás havi részletfizetés mellett,
b) félévenként fizetendő 25 korona utánvét mellett.
A nem kívánt módozat törölendő.
Tudomásul veszem, hogy a fenti műből 1904 szeptember hótól kezdve félévenként egy-egy 5 kötetből álló sorozat jelenik meg. A részletek az első szállítástól kezdve minden hó 1-én a fenti cégnél _____ fizetendők be mindaddig, míg a mű teljes vételára kiegyenlítő nincs. A részletek be nem tartása esetén a részletfizetési kedvezmény megszűnik és a teljes vételár esedékessé válik. Az első részlet utánveendő.
Szóbeli megállapodások érvénytelenek.
Lakhely és kelet: _____
Név és állás: _____

A „Magyar Regényírók”

minden művelt magyar uri család örökbecsű könyvtára. A hatvan kötet félévenként öt kötetes sorozatokban jelenik meg. Az első öt kötet most hagyta el a sajtót.

A 60 kötet ára előkelő kötésben 300 kor. Törleszthető havi 4 koronás részletekben is. Megrendelhető a mellékelt rendelő-jegy felhasználásával bármely könyvkereskedés útján. — Részletes prospektust kívánatra készséggel küld a kiadó intézet

Franklin-Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.